

Decyzja Biura Politycznego WKP(b) o rozstrzelaniu polskich oficerów, marzec 1940 r.

W związku z tym, że wszyscy oni są zatwardziałymi i niepoprawnymi wrogami władzy radzieckiej, NKWD ZSRR uważa za niezbędne:

I. Polecieć NKWD ZSRR:

- 1) sprawy znajdujących się w obozach dla jeńców wojennych 14 700 byłych polskich oficerów, urzędników, obszarników, policjantów, funkcjonariuszy wywiadu, żandarmów, osadników (wojskowych) i strażników więziennych,
- 2) a także sprawy aresztowanych i przebywających w więzieniach w zachodnich obwodach Ukrainy i Białorusi 11 000 członków różnych szpiegowskich i dywersyjnych organizacji kontrewolucyjnych, byłych obszarników, fabrykantów, byłych polskich oficerów, urzędników i dezertersów – rozpatrzyć w trybie specjalnym, wymierzając im najwyższy wymiar kary – rozstrzelanie.

II. Sprawy rozpatrzyć bez wzywania aresztowanych, bez przedstawiania zarzutów, postanowienia o zakończeniu śledztwa i aktu oskarżenia.

D. Ostapowicz, S. Suchodolski, D. Szymikowski, *Od Hammurabiego do Fukuyamy. Nowa matura z historii. Przekazy źródłowe z ćwiczeniami*, t. 2, *Od 1789 roku do współczesności*, Gdańsk: GWO, 2002, s. 255.

Praca z tekstem

1. Nazwij grupy społeczne, do których można zaliczyć jeńców i więźniów wskazanych w decyzji Biura Politycznego WKP(b).
2. Podaj zarzut, jaki Biuro Polityczne WKP(b) sformułowało wobec Polaków przetrzymywanych w obozach jenieckich oraz więzieniach w zachodnich obwodach Ukrainy i Białorusi.
3. Określ tryb, w jakim jeńcy i więźniowie zostali osądzeni, oraz wyjaśnij, na czym on polegał.